

Διατακτικό

Το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΕΚ είναι αντίθετο προς κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία συνδέει τη χορήγηση του δικαιώματος εκπτώσεως από τον φόρο εισοδήματος των καταβληθεισών εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως με την προϋπόθεση ότι οι εισφορές αυτές καταβλήθηκαν εντός του κράτους μέλους αυτού, βάσει των διατάξεων του εθνικού δικαίου, και έχει ως αποτέλεσμα να μη χορηγείται το φορολογικό αυτό πλεονέκτημα όταν οι εισφορές που μπορούν να εκπέσουν από το ποσό του φόρου εισοδήματος που οφείλεται εντός του κράτους μέλους αυτού καταβάλλονται στο πλαίσιο συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως ασθένειας άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Copad SA κατά Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, υπό την ιδιότητά του ως δικαστικού διαχειριστή της Société industrielle lingerie (SIL) και της Société industrielle lingerie (SIL)]

(Υπόθεση C-59/08) (¹)

(Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Δίκαιο των σημάτων — Ανάλωση των δικαιωμάτων του δικαιούχου του σήματος — Σύμβαση παραχώρησης άδειας χρήσης — Πώληση προϊόντων που φέρουν το σήμα κατά παράβαση ρήτρας της σύμβασης παραχώρησης άδειας χρήσης — Έλλειψη συγκατάθεσης του δικαιούχου του σήματος — Πώληση προς επιχειρήσεις που πραγματοποιούν πωλήσεις με διαρκή έκπτωση — Προσβολή της φήμης του σήματος)

(2009/C 141/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Copad SA

κατά

Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, υπό την ιδιότητά του ως δικαστικού διαχειριστή της Société industrielle lingerie (SIL) και της Société industrielle lingerie (SIL)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία των άρθρων 5, 7 και 8, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) — Έννοια της ανάλωσης των δικαιωμάτων του δικαιούχου του σήματος — Πώληση, από τον έχοντα άδεια χρήσης του σήματος, προϊόντων που φέρουν το σήμα, κατά παράβαση ρήτρας της σύμβασης παραχώρησης άδειας χρήσης η οποία απαγορεύει ορισμένες μεθόδους εμπορίας — Πώληση προς χονδρεμπόρους και επιχειρήσεις που πραγματοποιούν πωλήσεις με διαρκή έκπτωση — Προσβολή του γοήτρου του σήματος — Μη ύπαρξη συγκατάθεσης του δικαιούχου του σήματος

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως έχει τροποποιηθεί από τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, έχει την έννοια ότι ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να προβάλει τα δικαιώματά του που παρέχει το σήμα κατά του έχοντος άδεια χρήσης που παραβαίνει ρήτρα της σύμβασης παραχώρησης της άδειας χρήσης η οποία απαγορεύει, για λόγους γοήτρου του σήματος, την πώληση προς επιχειρήσεις που πραγματοποιούν διαρκείς εκπτώσεις προϊόντων όπως αυτά της κύριας δίκης, εφόσον αποδειχθεί ότι η παράβαση αυτή, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών της υποθέσεως της κύριας δίκης, βλάπτει την αήλη και την εικόνα γοήτρου που προσδίδουν στα εν λόγω προϊόντα μια αίσθηση πολυτέλειας.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104, όπως έχει τροποποιηθεί από τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, έχει την έννοια ότι η διάθεση στο εμπόριο προϊόντων που φέρουν το σήμα από έχοντα άδεια χρήσης, κατά παράβαση ρήτρας της σύμβασης παραχώρησης, γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, όταν αποδεικνύεται ότι η ρήτρα αυτή αντιστοιχεί σε μία από τις ρήτρες του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 3) Όταν η διάθεση στο εμπόριο προϊόντων γοήτρου από τον έχοντα άδεια χρήσης, κατά παράβαση ρήτρας της σύμβασης παραχώρησης, θεωρηθεί εν πάση περιπτώσει ως πραγματοποιούμενη με τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, ο δικαιούχος αυτός μπορεί να επικαλεσθεί μία τέτοια ρήτρα για να εναντιωθεί στη μεταπώληση των προϊόντων αυτών βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104, όπως έχει τροποποιηθεί από τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, μόνο στην περίπτωση που αποδεικνύεται, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, ότι η μεταπώληση αυτή προσβάλλει τη φήμη του σήματος.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Nógrád Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft. κατά Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Υπόθεση C-74/08) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Προσχώρηση νέου κράτους μέλους — Φόρος επί της επιδότησης για την αγορά εξοπλισμού — Δικαίωμα έκπτωσης — Εξαίρεσεις που προβλέπονταν από εθνική ρύθμιση κατά την έναρξη ισχύος της έκτης οδηγίας — Δυνατότητα των κρατών μελών να διατηρούν σε ισχύ εξαίρεσεις)

(2009/C 141/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Nógrád Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PARAT Automotive Cabrio Textiltetöker Gyártó Kft.

κατά

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Nógrád Megyei Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική ρύθμιση περιορίζουσα το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου που καταβλήθηκε για την αγορά εξοπλισμού μόνο κατά το μέρος που δεν έχει επιδοτηθεί

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει μια εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση επιδότησης για την αγορά προϊόντων με κρατικούς πόρους, καθιστά δυνατή την έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας μόνο για το τμήμα της αγοράς που δεν έχει επιδοτηθεί.
- 2) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388 παρέχει στους φορολογουμένους δικαιώματα τα οποία μπορούν να επικαλεστούν ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου προκειμένου να προσβάλουν μια ασυμβίβαστη με τη διάταξη αυτή εθνική κανονιστική ρύθμιση.

(1) ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2009 [αίτηση του Thüringer Finanzgericht, Gotha (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Glückauf Brauerei GmbH κατά Hauptzollamt Erfurt

(Υπόθεση C-83/08) (1)

(Εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 2 — Μικρό ζυθοποιείο, νομικώς και οικονομικώς ανεξάρτητο από οποιοδήποτε άλλο ζυθοποιείο — Κριτήρια της νομικής και οικονομικής ανεξαρτησίας — Πιθανότητα έμμεσου επηρεασμού)

(2009/C 141/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Glückauf Brauerei GmbH

κατά

Hauptzollamt Erfurt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Thüringer Finanzgericht, Gotha (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21) — Χαρακτηρισμός ζυθοποιείου ως «ανεξάρτητου μικρού ζυθοποιείου» για την επιβολή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως — Κριτήριο «οικονομικής ανεξαρτησίας» — Ζυθοποιείο το οποίο ενδέχεται να επηρεάζεται από δύο άλλα ζυθοποιεία λόγω των σχέσεων συμμετοχής στο εταιρικό του κεφάλαιο και του τρόπου κατανομής των δικαιωμάτων ψήφου

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε μια κατάσταση που χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη διαρθρωτικών δεσμών, όσον αφορά τις εταιρικές συμμετοχές και τα δικαιώματα ψήφου, και συνεπάγεται ότι ένα και το αυτό πρόσωπο, το οποίο ασκεί διευθυντικά καθήκοντα σε πλείονα από τα οικεία ζυθοποιεία, έχει τη δυνατότητα, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του στην πράξη, να επηρεάζει τη λήψη των εμπορικών τους αποφάσεων, αποκλείεται το ενδεχόμενο να θεωρηθούν τα ζυθοποιεία αυτά ως οικονομικώς ανεξάρτητα το ένα από το άλλο.

(1) ΕΕ C 128 της 24.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2009 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hauptzollamt Bremen κατά J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Υπόθεση C-134/08) (1)

[Κανονισμός (ΕΚ) 2193/2003 — Πρόσθετοι δασμοί στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής — Πεδίο εφαρμογής *ratione temporis* — Άρθρο 4, παράγραφος 2 — Προϊόντα εξαχθέντα μετά την έναρξη ισχύος του ως άνω κανονισμού για τα οποία, όμως, μπορεί να αποδειχθεί ότι ευρίσκοντο καθ' οδόν προς την Κοινότητα κατά τον χρόνο της για πρώτη φορά επιβολής των πρόσθετων αυτών δασμών — Υποβολή στον φόρο]

(2009/C 141/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hauptzollamt Bremen

κατά

J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.